

Nieuwe bestuurder Juvent: Ruud Stevens

“Ik wil **hart** voelen voor mijn werk!”

“What you see, is what you get!” is de zin waarmee Ruud begint om zichzelf te omschrijven. Een warme glimlach plooit hartelijk rond zijn mondhoeken. Grappend vertelt hij dat hij de maand januari als zogenaamde stagiair mee loopt met Hein die deze maand juist weer als afscheidperiode benut. “Ik wil hart voelen voor mijn werk!” vervolgt Ruud. “Geld lijkt nu leidend te zijn, maar de legitimatie van de jeugdzorg en ook Juvent is hulp aan het kind. Het boeiende van deze tijd is om het zo te organiseren dat ieder zijn eigen kracht benut en van daaruit werkt. Zo is het is niets voor mij om permanent aan een bureau te zitten. Ik heb werkbezoeken en ontmoetingen nodig met gezinnen en kinderen om gevoed te worden. Door het werken in een teamverband voel ik me als een vis in het water. Ik heb de neiging om meestal de regie te pakken. Dit is een kracht, maar tegelijk ook een valkuil door anderen het gras voor de voeten weg te maaien.”

Ruud Stevens

- 🕒 55 jaar
- 👨‍👩‍👧‍👦 Woont 28 jaar samen met Jolanda, samen hebben ze 4 volwassen kinderen (samengesteld gezin met 2 biologische kinderen van Jolanda en 2 van Ruud) en 1 kleinzoon
- 🏠 Lelystad en al 23 jaar met regelmaat als toerist in Zeeland in hun chalet te Schouwen-Duiveland. In de zomer bijna wekelijks!
- ♥ Wandelen en fietsen in de domeinen op Schouwen-Duiveland of langs de Oosterschelde, autodidactisch aangelegd, kennis van ICT en computerprobleemoplosser binnen de familie, volleyballen op recreatenniveau, gaat graag naar theater (liefhebber van cabaret en toneel), bezoekt met regelmaat concerten (muziekvoorkeur jaren '70 en '80 “Mijn kinderen noemen dat oude-mannen-muziek.”) en jaarlijks een dagje Concert at Sea.
- 😊 “Wat ik terug krijg van andere mensen is dat ik toegankelijk ben, geduldig in luisteren, inhoudelijk gedreven. Privé sta ik ook wel bekend als bruggenbouwer. Ik ben van open deuren, korte lijntjes en info bij de bron halen. Soms ook ongedurig als ik te maken heb met het nakomen van afspraken, zeker als er deadlines moeten worden behaald.”

Tekst: Gerdien Maljaars

Fotografie: Fotografien (Ineke Houmes)

Wat raakt je in het onderwerp pleegzorg?

"Het feit dat kinderen de kans krijgen om in een zo normaal mogelijke situatie op te groeien. Ik vind het geweldig dat mensen hun leven en gezin openstellen om dit waar te kunnen maken. Ik heb daar altijd veel respect voor en weet uit ervaring hoe ingewikkeld het soms kan zijn om kinderen groot te brengen die niet je eigen kinderen zijn."

Welke ontwikkeling hoop je door gemaakt te hebben als je in 2020 terug zou kijken?

"Inhoud en geld moeten we met elkaar in balans zien te krijgen. Het kind, gezin en de hulpvraag moeten we centraal blijven stellen. Wat is de vraag en wat is het antwoord in samenspraak met alle betrokkenen. Als we dan afwijken van een 'normaal' veilig nest of regulier onderwijs, moeten we weten waarom we dat doen. Het dienstenpakket binnen Juvent zullen we daarop af moeten stemmen. Het is een uitdaging om een goede infrastructuur in de zorg aan te bieden. Mijn ideaalbeeld is dat we een verbinding krijgen tussen WMO, jeugdwet, passend onderwijs en de participatiewet. Ik merk schoorvoetende bewegingen, maar het zou geweldig zijn als we erin slagen om schotten hierin weg te

halen. Geen aparte dagbehandeling bijvoorbeeld, maar de hulp naar school brengen. Schoolarrangementen waarin hulpverleners op school voorzien in de hulpvraag en het onderwijs het gevoel geeft dat ze worden ondersteund. Zo kun je een schot tussen hulpverlening en onderwijs weg halen. Hiermee voorkomen we dat het ene loketje dicht gaat en het andere nog niet open is. Ik ben tevreden naarmate we er in slagen meer kinderen een zo'n normaal mogelijke plek aan te bieden om op te groeien en dit ook vertalen naar het onderwijs toe. Per kind kijken wat nodig is en zoveel mogelijk uit de specialistische zorg halen."

Waar kunnen we je voor wakker maken?

"Als vrienden of mijn kinderen me 's nachts nodig hebben dan kunnen ze me wakker maken. Of als Jolanda me zou vertellen 'we gaan een verre reis maken', dan pak ik snel m'n koffers. Dat zijn zo de eerste dingen die boven komen drijven bij deze vraag."

Waarom heb je voor Juvent gekozen?

"Jeugdzorg heeft m'n hart. Juist met de ontwikkeling van kinderen kun je nog zoveel doen. Het is een investering met

profijt. Mijn ervaring tot nu toe is dat Juvent de realiteit onder ogen ziet en deze aanpakt. Wat me raakt, lees ik terug in de beleidsstukken. Daarnaast was het de droom van Jolanda en mij om wonen en leven in Zeeland te combineren met werk en die droom wordt nu werkelijkheid! Ik vind het fijn dat ik mijn kennis beschikbaar kan stellen in Zeeland en bezig kan zijn met de vraag hoe Zeeland voorzieningen blijft houden die ze nodig hebben. Van stil zitten zou ik ongelukkig worden."

Waar word je enthousiast van?

"Bij Triade was mijn werkplek tegen een dagcentrum aan. Ik begon de dag in het geroezemoes van de kinderen." Glimlachend: "Van blijde kinderen word ik enthousiast! Of van pleegouders die goed in hun rol zitten of dat er een probleem of belemmering is opgelost."

Waar ben je bang voor?

"Ik ben bang voor de bureaucratie. Nu de verantwoordelijkheid van zorg binnen de gemeentes valt mag dit best een jaar problemen geven, maar het moet geen ellenlang verhaal worden. Er mogen hierdoor geen mensen tussen wal en schip vallen! Tegelijkertijd spreek ik ook de hoop uit dat de gemeentes in staat zijn om binnen hun eigen organisaties het zodanig te reorganiseren dat ze het op orde krijgen zodat het kind of gezin met hun hulpvraag niet de dupe wordt."

Waar kun je wel om huilen?

"De beelden van de vluchtelingen komen wel binnen! Het feit dat ze echt geen perspectief meer zien, dat mensen elkaar niet meer kunnen bereiken, zichzelf soms overschreeuwen. De nuance hierin gaat verloren, maar we moeten met respect over elkaar blijven praten! Ook verwijderingen in families wat ontstaat door de situaties waar ze in terecht zijn gekomen is een erg verdrietig gebeuren. Als het enigszins kan, moet het streven zijn om dit te herstellen. Spijtig genoeg staat het gevoel van verbinden en familie onder druk in de samenleving."

Heb je ook dingen die erbij horen, maar die je liever niet doet?

"Uhm, ja de netwerken van buitenaf. Ik wil niet netwerken om te netwerken. Recepties aflopen moeten ook functioneel

zijn. En richting het personeel toe hoort het erbij om in te springen op de geluiden als men wel wil, maar niet kan. Dan moet je heel snel het gesprek aangaan. Dat zijn niet de leukste gesprekken, maar die zijn wel nodig."

Op wie zou je wel een beetje willen lijken? Wat doet hij/zij goed?

"Vroeger als puber fantaseerde ik erover om later een hele goede muzikant te worden. De liefde voor muziek van anderen is gebleven want er staat bijna altijd wel iets aan in de auto bijvoorbeeld, maar zelf heb ik geen instrument omdat ik nooit het geduld heb kunnen opbrengen om lang te oefenen. Ik zou weleens graag om de tafel willen met koningin Maxima. Ik heb veel waardering voor haar hoe ze op zo'n natuurlijke manier zo'n ingewikkelde rol invult. Ze is een goede ambassadrice van Nederland. Of Barack Obama die als eerste zwarte president aan de slag ging en met woorden weet te inspireren en motiveren. Daarbij denk ik ook direct aan Mandela die met zoveel mildheid naar zijn eigen leven keek ondanks alles wat hem was aangedaan. Hij keek of draaide niet weg. Geen verbittering, maar met zijn levenservaring een nieuw perspectief scheppen voor nieuwe generaties."

Als er straks na mij een pleegkind je kantoor binnen stapt, wat doe je dan?

"Ik zou me eerst voorstellen, willen weten wie het kind is, het iets te drinken aanbieden en nieuwsgierig zijn naar de historie van het kind. Ik zou vragen en praten over zijn/haar dagelijkse gang van zaken, of de ouders of welke andere mensen in beeld zijn en welke dromen het kind heeft."

En pleegouders?

"Ja, pleegouders. Nadat ik zou weten wie het zijn, zou ik hen vragen hoe het gaat, wat ze leuk of moeilijk vinden aan hun rol. Hoe lang ze het pleegouderschap vervullen, welke ervaringen ze hebben opgedaan, wat de ontwikkeling van het kind voor hen als pleegouders betekent, hoe ze de samenwerking en ondersteuning van Juvent ervaren. Wanneer ze weer vertrekken zou ik ze moedgevend een hart onder de riem steken en zeggen dat ze altijd een beroep kunnen doen op Juvent."

"...dat kinderen de kans krijgen om in een zo normaal mogelijke situatie op te groeien."